

יחיאל ואברהם רב יוסף לנביאיה ופיהא דאמר עבד חסד שהארכי למעלה וממקומות אחרים ויבא דלא דוקא הזכירו באל. ואלי אומר שאף רבינו סבור שאין צורך בעכו"ם המזרחי לפי חומה ואומר מה פלוני בימיהם ומן קרבניהו וכן מובא בדבריו למעלה שפסד היה העכו"ם שפסידים ואומר חיו לו על פלוני שחם ולא הזכיר בהם קדורה. וכ"ל אולי היה העכו"ם הוא שהיו ל"ה ואמר עבד פלני ביה גדול ופסידים על פסידים

דאָמער דאָדעם אָלע באַשאַט מיטן חישוק דאָמער דאָדעם לעבן שטין דעברים דעברים נאָם
שטאָט מיטן עד דאָמער קערטן וכבר האָבן משהאָרונים זאָם על הרב ז"ל אָלע דעבר
הרב נאָרעם כפאָרן על שמועס ובי"ב הירב"ב באַשטאָם אַלע האַרץ רעבן לעמך קערטן
אַלע שטאָן העט"ם מיטן זאָם די און חזקת באַשטאָם דעבר דאָלע ויזן דעבר
קערטן העט"ם די און זאָם די און העט"ם

שיאמר קברתיו: **כז** וכן אם יצאו עשרה בני אדם כאחד ממקום למקום והן אסורין בקולר או נושאים גמלים וכיוצא בדברים אלו. והסיה העכו"ם לפי תומו ואמר שעשרה אנשים שהלכו ממקום פלוני למקום פלוני והם נושאים כך וכך מתו כולם וקברנום משיאין את נשותיהן: **כח** ישראל שאמר מת איש יהודי עמנו במקום פלוני כך וכך צורתו וכך היה סימניו. "אין אוסרים באומד הדעת פלוני הוא עד שיעיד העד שהוא פלוני ויזכיר שמו ושם עירו. אבל אם אמר אחד יצא עמנו מעיר פלונית ומת. מחפשין באותה העיר אם לא יצא משם אלא הוא תנשא אשתו: **כט** מציאו כתוב בשטר מת איש פלוני בן פלוני או נהרג פלוני בן פלוני יגדעו שזה כתב ישראל הרי זה תנשא אשתו. וכן מי שנשמתו ובדקו אותו בדרך שבודקין לניטין ונמצאת ידעתו מכוונת. וכתב שמת פלוני בן פלוני [י] סומכין על תביעתו ותנשא. ואין בודקין עדי אשה בדרישה וחקירה שלא אמרו חכמים בדבר להחמיר אלא להקל משום התרת ענוה: **ל** יאל יקשה בעיניך שהתירו חכמים הערוה החמורה בעדות אשה או עבד או שפחה או עכו"ם

א. מור שם סמ"ג שם : ב. עיין שם במור בדין זה : ג. גם זה שם :

בז ישראל שחרר. תוספתא אין מעידין עליו
עד שיכו מזכירין שמו ושם הבני
ותוס' עירו רבנן אמר אחד יאז מעיר כלומ
תוספתאין בזהוה בעיר אם לא יאז תוס' אלא
הוא תוס' אשמו ע"כ :

רבא ביצאון עשר וכו'. ביצונומי ונכדאן
 בהלכות מלאה בשמר כהנא ורחוס
 מתא איש גלוי או הכר איש פלוי ר' ירמיה
 אומר משמיין את אסור ר' בון כהנא אומר
 משמיין את אסור וסבא רבינו ברדי ברמי
 וכן מוכיח בהלכות פקדתי משאחו ובהא רבינו
 ונדע שזה כהנא ישראל. ובאפשר שמונהו היא
 למשומי אם היא כהנא עמי"ס והפסוק לפי שלא
 הוכרח עמי"ס אלא בתנאי"ה אבל לא כהנא
 לפיכך ר' שידע שהוא כהנא ישראל אבל אין
 שיתקיים סיפורי ר' בון כהנא עמי"ס
 ר' ירמיה אומר רבינו וכו' שיתקיים או שנועד מי

בביתו. אכל הרשע "א" כתב שגילה שרבוטו סוגר
 ימים לרעה המוריון שפלי' בלא מקוים שימיון :
 ואחז (דף ע"א) בודקין אותו בעידות ואחריו
 כ' ביד בודקין בעיסין : רמ"ן בודקין עדי שפס'
 (ק"ג) פסק כח"ק וכ"ה המספרים ז"ל :
 הוא משום מהם שדינן לטעונו ומשום מינונו
 השעה דרה בעסקא דאין משום מינונו אקילו
 כס

הכי "ל"כ הא דכח ע"א שאמר ראיתיו שמת במלחמה וכיוצא בדברים אלו שרובם ליתא
לא אמר קברתי ואמן והנפש על פיו ואם לא אמר קברתי לא העמם מצי' אירי' מלחמה
וכיוצא בהם ואילו בלא מלחמה וכיוצא בהם אמר קברתי אין ואל לא לא ועוד הרי
הוא בזה בפרק קמא ד"א והלכה היא ובעלה לפד'י"ו וכו' ואפי' עני'
המל"ה ואמן ומשילין על פיו וכו' הכל אחריו כהן כבר אמרנו שאם הסיח העכו"ם
לפי קומו ואמר אוי' לפגועי שמת כמה סיב נלה וכו' ה"ל ואמן והנפש על פיו משמע
דאין מנר'ק ואמר קברתי. והסיבה מספור אין עולם שמתו או ואמר ואני יודע מה
נר'ך

לחם משנה

לֹא סָבִירָא לָבוּ הָאֵי חִילּוּק דַּל"כ בַּהֲבִינָא הָךְ יְרוּשָׁלַּיִם אֲמַאי לֹא פִסְק הִלְכָה כַּמָּחָן אֵלָּא וְדַחֵי שְׁמַתָּךְ עַל מ"ש בְּמִי שֶׁאֲחֻזּוֹ וּס"ל דֹּאךְ חִילּוּק :

[illegible]

בכ"מ אל יקשה צעירך וכו'. ברים האבם רבה שללו בגמרא (דף פ"ז:) אלא שם אחד נאמן מדאורייתא מל"ל ואמר במהקדא (דף פ"ה) אר"י מתוך חומה בהחמרה עליו כצופה הקהל עליה במתחלה לא ליתמידי ולא ליקול משום עינוגא (דאיתסהא) הסיג

לא הָרִיטוּ קִבְרֵיהֶם בְּנִמְרוֹת גִּבּוֹר עַד אֲלֵה גִבּוֹר רַעְיוֹן אֲבֵל בַּעֲלָמָה לֹא וּלְדַרְי הִרְמֵצ'ס ז"ל בְּכֵאֵן בַּעֲלָמָה אוֹ עִבּוֹרֵם מִסְלָתָם בַּעֲלָמָה קִבְרֵיהֶם לְהִרְיָ וּלְהִרְמֵצ'ס וְכַתּוּב שֶׁרָאוּ לַחוֹשׁ לְהִרְיָ וּלְהִרְמֵצ'ס אֲבֵל בְּעִבּוֹרֵם מִסְלָתָם מִחַ בִּיבֻשׁ זֶה הִדְעָה הוּא לְהִרְמֵצ'ס לְבַדּוֹ וּמִשּׁוֹם לֹא כָּתוּב הִרְיָ'ס וְהִרְמֵצ'ס שֶׁרָאוּ לַחוֹשׁ לְהִרְיָ וּלְהִרְמֵצ'ס בְּזֵם הַדִּיקָן ב' לֹא אֲמַר כִּן אֲבֵל הִרְמֵצ'ס לְבַדּוֹ וְאִין לַחוֹשׁ לְהִרְיָ וּלְהִרְמֵצ'ס בְּחֻשׁוֹת מִתְּחִלָּה בְּזֵם וְכֵן דַּרְי הִרְיָ'ס שֶׁאֵלֵךְ י"ב כַּתּוּב שֶׁסָּפְרוּ מִלְּבַדּוֹ עַד שֶׁעָנִין עַד אֲחֵד מִתְּחִלָּה בְּזֵם וְכֵן דַּרְי הִרְיָ'ס וְכֵאֵלֵךְ י"ב כַּתּוּב דַּעֲמִין עִבּוֹרֵם מִסְלָתָם דַּעֲמִין קִבְרֵיהֶם אִין לַחוֹשׁ לְהִרְמֵצ'ס דַּעֲמָה יְחִידִי יִסֵּא. כַּתּוּב הִ'ס לִמַּח מִסֵּם לְדַרְי רִבּוֹ וּמִסָּפֵם שֶׁנֶּאֱמַר הַזֶּכֶרֶם הֵם דִּי מִשְׁלָכִי בְּשִׁמֵּר הַמִּקְוֹת וכו'. אִין לְהַקְשׁוֹת אֲלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֲמַר אֲחֵד מִתְּחִלָּה וְלֹא הִזְכִּיר שֶׁסָּפְרוּ מִתְּחִלָּה אֵל יִמָּח שֶׁכָּיוֹן שֶׁלֹּא הִרְיָ'ס מִסְלָתָם לְדַעֲמִין בְּקִבְרֵיהֶם. וי"ל דַּרְי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵלֵךְ וְלֹא אֲמַר כִּן בְּזֵם שֶׁלֹּא הִרְיָ'ס מִסְלָתָם לְדַעֲמִין עַד שֶׁכָּתוּב וְכֵן מִסָּפֵם:

ב' ח' מנצח כתוב בשטר מה א"ש פלוני בן פלוני וט'. כהן ה"ה וכן מוכיח בבלום
ב' פ' מי שחזו ט"ז. ושעמו שביב שם הא דלמך בנמח בודקין ואורו
בעדויה ואמרו שם בעדות אש קילו כה. וז"ל למה כהב על זה שמויבין בן בבלום
הא גמלח ערובם ס"ה ב' פ' מי שחזו וכן א"ל למה על בלל סהורים שבהב שדמם
הר"ל לפסוק לחומרל דלל השא דכא בנמחל אמרו דדעה אשה נאמן מי ששחקל.
ו"ל דעמי מי ששחקל דכשחקל תמיד על זה ואילו שמעיו בנכס קאילו ביה רבנן אכל
שנמלח כתוב בשטר א"ש פלוני מה לא ידענו שזה שכתב א"ל בכתוב עדות כתבו
ואפשר ששחקל כהן כיון שאל ידענו שמדך בנמחל פדום. וז"ל א"ל ב' ח' כהן ה"ה שכן
מוכיח בבלום ב' פ' מי שחזו מהדיבין שם הא שמי ושמי בדברימיס. ו"ל דש"ל הכנסת

משנה למלך

הרבי'ל ח"א סי' ה' ויפין כפי' ו' סוכה דלויכא שמו וזש' חזיו' חו' שמו וזמיו וזלחא סימן חת' נגון דקאמר שסס קרוב למשפסס' ל'כ'ע' חין חושבן למח' יב"ש חף דלויכא שס' שיו' . מהרבי'ל ח"א סימן ד' יע"ש :

באין ודקין אהב דרייטע וקדוים פלוגעם דמילי בשלישי נבמות וספן כח"ל וז"ל ריב"ל
 סמו ק"ל וקדושים ממנו ילפין כמו שפיר בנבואה בשלישי נבמות דלון בודקין עדי
 דלם

דאס בעלמא אלטן סקיר שמו גרץ שאמר קברתי ביבס משא"ל בישראל לא סיו מתירין גמרא גבי
קביעס בעכו"ם כיון שיש לחוש ללדמיו משני גדרים אי' משום דאף דביבס שייך גבי עכו"ם ללדמיו
מס שא"ל בישראל גבי מוס שאשילו בישראל חוששין ללדמיו לא סיו לנו לסקור ואשילו תאמא קאא. זס

ב? עד שיפיד בעד שחא פלוגי ויביר שמו ושם עירו . בשמו ושם עירו כגו ולא בעיק שם אביו

מגדל עוז

הנהגות מיימוניות
[נ] כר' ירמיה דאמר בירושלמי הכי ותניא כוותיה ודלא כר' אבין בר כהנא שחולק עליו
ותניא כוותיה דבשל ספורים הדר אהר התימל ספ"ה ע"ב:

ד' וכו' עד סעד כשקר, ע' מלום תליס וס' בחוק וסס סלח'ד ר"י אלסס כסלום וכו' סק סלסס

אבל אם חזר אחר וכו' עד ותנא אשמו. ש' סאלש שלום (דף קע"ו): מצאנו כתוב בשטר עד ש"ו תנאה אשמו. ש' סאלש שלום (בנימון דף קע"ו) וברובנומי ותנא ש"ו אלשם סוף ש' בנימון וכן מי משתתק עד ש' ותנאה אשמו. בעינין ס' קורדיוס (דף ע"א) כחוצמחא דרב ויפך עד מנינומי אר"ה שש: ואין בודקין עדי אשם עד ענוה. בנימון ש' סאלש בערל (דף קכ"ג): אל יקלש בע